

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

**„Proroc mare s'a sculat
întru noi și a cercetat Dum-
nezeu pe oamenii săi.“**

(Luca 7, 16.)

Neamul omenesc de mulți ani n'a trecut peste mai mari suferințe, decât în zilele de azi. Dacă răsfoim o gazetă, din oricare țară să fie ea și în oricare limbă să fie scrisă, nu citim decât numai despre greutăți, despre scumpete, sărăcie, lipsă de lucru. Dar, toate aceste într'o măsură mai mare decât oricine le simțim noi. Nu pentru că am avea de plătit mai multă dare decât alții, nici pentru că ne-ar fi mai sărac pământul, nici că am fi mai puțin ascuțiți la minte sau mai leneși, dar pentru că nu ne îndreptăm pe calea cinstei și a moralității. Ori încotro privim, vedem numai ochi căscați pentru câștig, mâini gata să facă nedreptate și inimi pline de patimi. Cine ne va scoate din acest noroiu al păcatelor? Căutăm mâna de fier, mintea luminată și inima iubitoare, caldă care să lovească răutatea, să pună stavilar rețelilor și să vindece ranele. Dar unde să o găsim? Unde este conducătorul sau parlamentarul sau ministrul sau regele, care să oprească poporul rețelilor, dacă nu punem umăr la umăr cu toții! Dacă nu recunoaștem acel adevăr că drumul cinstii este numai unul! Dacă nu vedem că numai într'un fel se face lucrul bun și cu folos, dacă acela este îndreptat de legea lui Dumnezeu. — „Marele proroc“ pe care-l așteptăm nu va mai veni, căci el a venit; el nu este om, căci este Dumnezeu: Isus Hristos.

Cuvântul lui, învățătura și pilda lui trebuie să fie urmate, dacă vrem să scăpăm din noroiul și legăturile în care se sbat suf-

letele noastre. La El să recurgem căci pe El ni l'a trimis Dumnezeu și ni l'a ridicat pentru toate durerile din toate timpurile și toate locurile; pe El să-l urmăm și nicicând să nu-l părăsim. Până atunci, toate încercările oamenilor de a readuce binele în țară, vor fi efortări zadarnice.

Sf. Cecilia.

Această sfântă și mucenică a bisericii noastre a trăit în veacul al II-lea.

Născută dintr'o familie nobilă și senatorială din Roma, având și o educație aleasă, a fost măritată cu un patrician (aristocrat bogat) cu numele Valerian. Prin suflul ei de inger, pătruns de o credință nețărmurită, veșnic cu gândul la Dumnezeu, îndată după cununi, a reușit să întoarcă la creștinism pe bărbatul ei, care era păgân, și să-l convingă, să trăiască în abstenență ca soră și frate. După aceasta, reușind să încreștineze și pe fratele bărbatului ei, s'au ocupat toți trei cu procurarea de morminte pentru creștinii cari erau uciși din cauză credinței lor, căci păgânii nu permiteau să se facă onoruri mucenicilor.

Fiind descoperiți, au fost duși în fața prefectului Romei, care le-a ordonat, să aducă jertfă idolilor. Refuzând aceasta, celor doi frați li s'a tăiat capul, iar Sf. Cecilia a fost condamnată să fie înăbușită de căldură în propria ei casă, așezată în partea dreaptă a Tiburului.

De oarece căldura și aburii din camera în care era închisă nu-i făceau nici un rău, având ajutorul Dlui, prefectul a trimis pe călău să o ucidă. Acesta a lovit-o de 3 ori cu cuțitul în gât și a plecat lăsându-o sbă-

tându-se în sânge. Creștinii au transportat pe Sfântă în catacombe, unde a mai trăit 3 zile și a murit fiind de față și papa Urban. Murind i-s-au descleștat 3 degete de la o mână și 1 deget dela alta, semnalând și prin moarte credința ei într'un Dzeu în trei persoane.

Sfânta a fost acoperită cu pământ și lăsată în poziția în care a murit. — În 822 cu aproape 600 ani mai târziu, papa Pascal I. descoperindu-i mormântul, a găsit corpul Sfintei întreg fără nici o urmă de putrezire. Peste alți 800 ani, în 1599 sub domnia papei Clement VIII, desfăcându-i-se din nou mormântul, corpul Sfintei a fost găsit tot întreg, cași când ar fi murit numai de câteva zile. De data aceasta în onoarea ei s'a ridicat o biserică pompoasă pe locul casei unde a fost ucisă, iar corpul ei de mucenică a fost așezat sub altarul bisericii ridicate. În locul mormântului ei din catacombe s'a așezat o statuie, reprezentând pe Sf. Cecilia în poziția care a fost găsită. Atât statuia cât și biserica cu corpul Sfintei se pot vedea și azi în orașul Roma.

Viața frumoasă a acestei Sfinte, lăudată de Dumnezeu prin păstrarea minunată a trupului ei, să ne fie pildă de întărire a credinței noastre, de oarece singură credința poate să ne facă mulțumiți în aceste momente grele ale vieții și poate să ne câștige fericirea vieții viitoare. L. Dr. F.

Mătura și acul.

Importanța măturei și a acului nu este destul de cunoscută. Femeile noastre nu se ocupă indetul de aceste mijloace, prin care ele de multe ori ar câștiga pacea, fericirea și bună starea familiei întregi, dacă le-ar folosi mai adesea și cu mai multă diligență și însufleșire. Curățania în casă, ce nu se poate închipui fără măturat, este întâia condiție, ca familia să se simte bine acasă. Dacă casa este curată, în timpul liber și bărbatul stă bucuros acasă, nu-și caută distracții în locuri străine și în cârciume, n'are atâtea ocazii de a păcătui și cu aceasta fericirea familiară de jumătate este asigurată. Într'o odae bine aerisită și curată copiii se poartă mai bine; vorbesc mai frumos, decât într'una murdară; căci curățania din jur pe neobservate să străcoară în sufletul lor.

Iar, când omul este mai bine îmbrăcat, se simte mai stăpân, asupra forțelor sale, decât când îmbrăcămintele lui sunt disordnate rupte. Toată ființa lui este mai ridicată, mai nobilă, când știe că are haine bune pe el. Și simțul acesta înălțător femeia poate să-l câștige bărbatului și copiilor ei, prin acul mic, care în mâna ei sânguincioasă devine o armă puternică pentru apărarea fericirii familiei. Femeile noastre ar putea face, ca nimic pentru îmbrăcăminte să nu cumpere de a gata, căci ele pot și știu să-și pregătească cu mult mai durabile și mai frumoase lucruri. Mă doare sufletul când văd câte o țărancă îmbrăcată „orașenește” cu prost gust, când avem țesăturile și broderiile naționale, cari sunt admirate în străinătate. Tot așa este neplăcut să vezi un țaran, care în locul portului său național este îmbrăcat în jumătate de domn și în jumătate de evreu. Toate aceste poate împiedeca un ac într'o mână dibace! Și ce dulce mângâiere au toți cari fac parte din familie, când în serile lungi de iarnă, pânăce tata citește vr'o lectură bună și frumoasă, mama și fetele torc și coasă. Fericirea adevărată dela asemenea familii nu este prea departe!

Firește că pe lângă mătură și ac femeia trebuie să se folosească de cea mai mare binefacere a lui Dumnezeu, de apă. Ea trebuie să se îngrijească ca toți ai săi, să fie bine spălați, ca locuința ei să fie bine spălată și îmbrăcămintele familiei întregi să fie ca zăpada. Apă, mătură și ac, acestea sunt trei vorbe vrăjite, prin care să poate înființa în locul pustietății, ce ne rânjește din multe gospodării, paradisul pe pământ. Dar la aceasta trebuie ca în mâna femeilor noastre în locul lulelei (pipei) și în locul păharului cu țuică să vedem „mătura și acul.”

Dr. Irena Berinde

O faptă nobilă creștinească.

Cu deosebită plăcere și sufletească bucurie înregistrăm o faptă marimimoasă vrednică de toată recunoștința.

Bunul român și adevăratul creștin dl. Alexandru Cuza Anderco de Homorod, fost senator și mare proprietar în Borșa Maramureșului, modest de fire dar nobil în cugete și fapte, pentru a aduce tributul său de recunoștință Bisericii și neamului său, s'a ho-

tărit a face o fundațiune pentru înființarea unei case naționale și a unui institut pentru îngrijirea bolnavilor în Borșa, unde decedatul său părinte ca paroh și protopop o viață de om a păstorit cu zel neadormit pe credincioși.

În timpurile de față, când vedem atâta râvnă egoistă și fugă nebună după averi materiale fără a gândi și la cei năcăjiți, o atare faptă menită a contribui la cultura națională și la alinarea durerilor celor năcăjiți nu avem destule cuvinte ca s'o putem aprecia după vrednicia ce i se cuvinte.

În scopul mai sus atins, marele fondator predă un imobil de mare preț, pentru a se rădica pe el clădirile corespunzătoare, apoi acțiunile în număr de mai multe sute și depunerile ce lea are la banca „Maramureșana” din Sighet și dacă valorificarea acțiunilor și depunerile dela aceasta bancă n'ar fi de ajuns pentru terminarea clădirii, „suma încă necesară — spune în actul fundațional — o voi întregi din al meu.”

Preasfințitul Iuliu administrator apostolic al eparhiei Maramureșului, luând știre despre acest act marimimos, a ținut să mulțumească cu părintească iubire rescriind între altele: „înștiințăm pe generosul fondator, că în semnul aprecierii acestui act nobil i-i împărtășim binecuvântarea noastră arhierescă împreună cu dorința, ca să-și vadă realizată intențiunea nobilă și să se bucure intru mulți ani de rezultatele naționale și umanitare ale fundațiunii sale.”

Cel de sus să împărtășească în belșugul darurilor sale acest suflet creștin și român!

Kourigha (Maroc), 1929.

O dublă minune. *)

La 16 August, o fetiță de 6 ani fu cuprinsă de un acces de friguri, cari se înrăutățiră până în ziua de 19 astfel, încât micuța își perdu cunoștința.

Medicul, care o vizita zilnic, aduse cu el încă un coleg, cu care stabili o apendicită și spuse părinților îngrijorați, că e absolută nevoie de operație, însă în asemenea condițiuni nu garantează de rezultat. Părinții

*) Din prețioasa carte „Ploaie de trandafiri” apărută în Iași la institutul „Presa bună” str. Ștefan cel Mare No. 56.

luară copila și plecară la spitalul cel mai apropiat, parcurgând 150 km. cu automobilul, într'o fugă nebună, pe un drum rău pe o căldură tropicală. Mama ținea copila în nemiștire pe brațe și se ruga... implora o minune dela Sfânta Tereza a Pruncului Isus, zicând, că copila îi va fi închinată ei, dacă o va scăpa. Ajungând la spital, copila avea aspectul unui cadavru; cu ochii ficși, cu pielea ca ceara, nu mai respira, doar inima-i bătea din când în când.

Chirurgii erau foarte îngrijorați și la întrebările părinților, dădeau răspunsuri foarte indoelnice. O duseră apoi în sala de operație, iar părinții rămaseră într'o cameră alătura.

Tatăl, destul de curajos altă dată, acum plângea. El era protestant și timp de 7 ani dela căsătorie, multe lacrimi făcu să verse soția lui, când îl auzia vorbind cu ură despre religia catolică.

Așteptând rezultatul operației și cum soții se aflau numai ei singuri în cameră, soția zise: să ne rugăm; numai rugăciunea poate s'o scape!

Iată rugăciunea, pe care soțul o pronunță în gând, după cum el însuși a declarat mai târziu:

„O mică Soră Tereza, tu, care faci să cadă o ploaie de trandafiri, trimete-mi și mie unul și fiica mea va scăpa, iar eu voi crede în puterea ta și mă voi boteza în religia catolică..” Dumnezeu meu, soția mea e prea evlavioasă, pentru ca să nu fie ascultată de Tine: eu voi crede ca ea, dacă Tu-mi cruți copila...”

Abia terminase rugăciunea, când simți un miros inexplicabil... Și „trandafirul” cerut, i-a fost trimis din cer.

După ceasuri de adâncă teamă și mahnire, părinții avură fericirea să vadă pe la miezul nopții, cum copilița își revenea în fire, și adresându-se mamei sale cuvântul „Mamițică!”, după care adormi adânc până dimineață. Frigurile o slăbiră și după două zile medicii o declară sănătoasă.

Atunci soțul exclamă: „Mica Tereza mi-a trimis trandafirul!” — Care trandafir? — întrebă soția. — „Cel al vindecării lui Lili, pe care l-am cerut”, răspunse el și repetă rugăciunea de mai sus.

La spital, această vindecare fu ca o adiere divină, care deșteptă credința în multe suflete și toți se uniră cu fericirii părinți, pentru a mulțumi lui Dumnezeu și miciei Surori Tereza a Pruncului Isus pentru vindecarea copilei și pentru întoarcerea tatălui.

Numiri. Preasf. Sa episcopul *Iuliu* administratorul apostolic al eparhiei Maramureşului, a binevoit a numi pe M. on. părinte *Tit Demian* din Vişeu de jos de paroh la Trip, pe on. *Ştefan Cherecheş* de administrator local la parohia Vişeu de jos, pe on. *Vasile Cochina* de adm. loc. la parohia Şăieu şi pe on. *Gheorghe Vlad* de adm. loc. la Leordina.

Restaurarea bisericii din Sighet. Reuniunea femilor române din Maramureş a dat o dovadă strălucită de sentiment religios şi generozitate. Pe spesele proprie, cari se urcă la respectabila sumă de 170 (una sută şaptezeci) mii a dat în lucrare pictarea Bisericii române unite din Sighet. Pictura o execută profesorul-artist *Traian Bilju-Dancuş* în stil bizantin. Lucrările se fac cu zor, cele mai multe tablouri executate în fresco deja sunt terminate. Profesorul-artist *Anton Kaindl* din Bucureşti vizitând în zilele trecute biserica, şi-a exprimat deplina mulţumire peste frumoasa reuşită a picturii. Reuniunea femeilor în fruntea căreia stă zeloasa şi neobosita prezidentă doamna *Flora Dr. Iuga*, pentru aceasta faptă marinimoasă şi pioasă, este vrednică de cea mai profundă recunoştinţă a credincioşilor.

A. G. R. U. După cât suntem informaţi, Asociaţiunea Generală a Românilor Uniţi în mai bine de jumătate a parohiilor din Vicariatul Maramureşului este deja organizată. Sunt rugaţi Preaonoraţii protopopi şi parohi, ca în parohiile, unde A. G. R. U. încă nu s'a organizat, ori nu s'a trimis aici tabloul nominal al membrilor înscrşi şi a comitetelor alese, să binevoiască a-o face aceasta cu posibilă grabă cu atât mai înadins, ca despre toată activitatea organizării e lipsă a se face raport de cu vreme Comi-

tetului central din Cluj, care iarăş la rândul său va trebui să dea raport general despre întreaga sa muncă Congresului, care pe cum deja este ştiut se va ţinea în Sighet, la 24, 25 şi 26 Octobrie a. c.

Bibliografie. Nu de mult am salutat cu vie bucurie prima cărticică din Biblioteca poporală a Asociaţiunii generale a Românilor Uniţi (A. G. R. U.) şi iată, că de astă dată avem plăcuta surprindere a primi a doua carticică, în care rugăciunea cuviosului *Părinte Efreim Sirul* cunoscută şi de credincioşii noştri dela vecerniile din postul mare, părintele arhidiacon *Ioan Agărbicean* o tâlcu-eşte cu peană măiastră spre înţelesul tuturor sub titlul: „*Suspînul Creştinului.*” O recomandăm cu cea mai mare căldură tuturor cărturarilor. Se poate procura cu 20 Lei dela *Episcopia unită din Oradea-Mare.*

O frumoasă sărbătoare în Văleni. În ziua de 5 Octobrie crt. credincioşii din parohia Văleni au avut o frumoasă sărbătoare, când s'a sfinţit temelia Bisericii noi cu asistenţa alor cinci preoţi. La acest praznic a ţinut să fie de faţă nu numai enoriaşii localnici ci şi cei din parohiile în vecinate Bărsana, Călineşti, într'un număr mare venind în procesiune cu cântece pioase ca adevăraţi pelerini creştini. Credincioşii din Văleni, săraci în cele materiale dar bogăţi în cele sufleteşti, se dau pe întrecute ca fie care să facă îndemână cât de multă, în scopul zidirii Bisericii. Suntem siguri, că cu ajutorul lui Dumnezeu aceşti credincioşi harnici sub conducerea zelosului lor preot păr. *Tit Berinde* a neobositolui senat bis. şi comitet de edificare precum şi a inimosului întreprinzător şi bun creştin *Anton Albu* în cursul anului ce vine vor avea Biserica de peatră gata şi prin consacrarea arhirească predată cultului divin.

După sfârşitul actului de binecuvântare, s'a ţinut o adunare, în care s'au înscris 90 membri şi s'a constituit comitetul A. G. R. U.

A. G. R. U. la parohii. După ştirile ce deţinem, în Dumineca din 5 Octobrie crt. s'a constituit A. G. R. U. în parohiile *Dragomireşti* şi *Breb.*

Calendar săptămânal.

12 — 18 Octombrie 1930.

12. Dumineca IV. d. Inălţ. Crucii. (Ev. Luca 8, 5) M. Prov. Tarach.
13. Luni. M. Carp şi Papil.
14. Marţi. C. Paraschiva.
15. Mercuri. M. Lucian.
16. Joi. M. Longin sut.
17. Vineri. Pr. Osie.
18. Sâmbătă. Ev. Luca.

